

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 102/2020 van 19 oktober 2020

Betreft: Adviesaanvraag over een ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot wijziging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 april 2019 tot bepaling van de vorm en van de procedures voor de bekendmaking en de terbeschikkingstelling van de beslissingen, genomen door het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar en de Regering inzake stedenbouwkundige vergunningen, verkavelingsvergunningen en stedenbouwkundige attesten (CO-A-2020-100)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikel 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de Staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, verantwoordelijk voor Stedenbouw en Erfgoed, de heer Pascal SMET, ontvangen op 26 augustus 2020;

Gelet op het verslag van Mevrouw Alexandra Jaspar, Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit ;

Brengt op 19 oktober 2020 het volgend advies uit:

I. Onderwerp en context van de adviesaanvraag

1. De Staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bevoegd voor Stedenbouw en Erfgoed, heeft bij de Autoriteit een adviesaanvraag ingediend betreffende artikel 2 van het ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot wijziging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 april 2019 tot bepaling van de vorm en van de procedures voor de bekendmaking en de terbeschikkingstelling van de beslissingen, genomen door het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar en de Regering inzake stedenbouwkundige vergunningen, verkavelingsvergunningen en stedenbouwkundige attesten (CO-A-2020-100) (hierna "het ontwerp").
2. Het ontwerp is de tenuitvoerlegging van artikel 195 van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (hierna "het BWRO"). Het tweede lid bepaalt:

"De Regering bepaalt tevens de termijnen waarbinnen en de modaliteiten volgens welke de vergunnende overheden :

- de bevolking en de overheden die werden geraadpleegd tijdens de behandeling van de vergunningsaanvraag moeten informeren over de goedkeuring van hun beslissingen tot verlening of weigering van vergunning;
- deze beslissingen aan hen ter beschikking moeten stellen".

3. De aanvrager verduidelijkt in zijn adviesaanvraag dat artikel 195¹ van het BWRO de omzetting is naar nationaal recht van artikel 9, §1 van de EU-richtlijn nr. 2011/92 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten² (hierna: "richtlijn nr. 2011/92 ". De richtlijn heeft betrekking op "projecten die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu, met name vanwege hun aard, omvang of ligging", en onderwerpt deze projecten aan een vergunningsprocedure en een beoordeling van hun milieu-effecten.

¹ Dit wordt bevestigd door de toelichting bij artikel 169 (nu artikel 172) van het ontwerp van ordonnantie tot hervorming van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening en de Ordonnantie van 5 juni 1997 inzake milieuvergunningen en tot wijziging van aanverwante wetgevingen (Zie Brussels Parlement, A-451/1 (Deel 1) - 2016/2017, blz. 127).

² Volgens deze:

"1. Wanneer een beslissing is genomen tot verlening of weigering van een vergunning, brengen de bevoegde autoriteiten het publiek en de in artikel 6, §1, bedoelde autoriteiten daarvan onverwijld op de hoogte in overeenstemming met de nationale procedures, en zorgen zij ervoor dat de volgende informatie beschikbaar wordt gesteld aan het publiek en de in artikel 6, § 1, bedoelde autoriteiten, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met de gevallen waarnaar in artikel 8bis, §3, wordt verwezen:

- a) de inhoud van de beslissing en eventuele aan de beslissing verbonden voorwaarden, zoals vermeld in artikel 8bis, §1 en 2;
- b) de belangrijkste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van informatie over het inspraakproces. Deze informatie omvat ook een samenvatting van de resultaten van de raadplegingen en de overeenkomstig artikels 5 tot en met 7 verzamelde informatie en de wijze waarop deze resultaten zijn verwerkt of anderszins in aanmerking zijn genomen, met name de opmerkingen die van de betrokken lidstaat zijn ontvangen en bedoeld in artikel 7".

4. Artikel 195 van het BWRO voorziet echter, zoals later zal worden besproken, in een bekendmaking die, wat de betrokken beslissingen betreft, van meet af aan een ruimer toepassingsgebied heeft³.
5. Artikel 2 van het ontwerp wijzigt artikel 6 van de Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 april 2019 tot bepaling van de vorm en van de procedures voor de bekendmaking en de terbeschikkingstelling van de beslissingen, genomen door het college van burgemeester, de gemachtigde ambtenaar en de Regering inzake stedenbouwkundige vergunningen, verkavelingsvergunningen en stedenbouwkundige attesten (hierna "artikel 6 van het besluit van 25 april 2019"). Deze bepaling voorziet, net als artikel 195 van het BWRO, in een bekendmaking die, wat de betrokken beslissingen betreft, van meet af aan een ruimer toepassingsgebied heeft dan artikel 9, lid 1, van de Richtlijn 2011/92⁴. Het ontwerpbesluit van 25 april 2019 is niet voorafgegaan door een verzoek om advies van de Autoriteit.
6. In zijn adviesaanvraag legt de aanvrager uit dat "[...] de voorgestelde hervorming reeds is goedgekeurd bij het bijzonderemachtenbesluit nr. 37 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, maar [...] deze hervorming is slechts tijdelijk en eindigt op 31 december 2020. Wij willen deze hervorming markeren en de gewijzigde bepalingen die momenteel van kracht zijn, kunnen uitbreiden. Om ervoor te zorgen dat deze hervorming op 1 januari 2021 in werking treedt, moet deze vóór die datum definitief worden goedgekeurd".
7. Het bijzonderemachtenbesluit nr. 2020/37 van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot wijziging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 april 2019 tot bepaling van de vorm en van de procedures voor de bekendmaking en de terbeschikkingstelling van de beslissingen, genomen door het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar en de Regering inzake stedenbouwkundige vergunningen, verkavelingsvergunningen en stedenbouwkundige attesten (hierna "het bijzondere machtenbesluit"), werd niet voor advies aan de Autoriteit voorgelegd.
8. De reden voor het ontwerp blijkt uit de overwegingen, waarin enerzijds wordt verwezen naar het doeleinde van het ontwerp om de transparantie bij de afgifte van vergunningen te vergroten.
9. Anderzijds wordt er in deze overwegingen op gewezen dat de "toepassing ervan (gewijzigd besluit) voor de gemeentebesturen bijzonder moeilijk, zo niet onmogelijk, is gebleken". Zo meldden de gemeenten moeilijkheden met betrekking tot de verplichtingen om te afficheren op de gemeentelijke valven en de bestaande of toekomstige toegang tot het betrokken onroerend goed (budgettaire overwegingen, rationeel gebruik van het personeel en ruimtegebrek bij de valven). Het ontwerp wil

³ Zie hieronder, voetnoot nr. 3 en de overwegingen 11 en 18.

⁴ *Ibid.*

dus de aanplakingsmodaliteiten als volgt beperken tot : de aanplakking aan de gemeentelijke valven en op honderd meter aan weerskanten van het goed worden geschrapt en de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning en van de verkavelingsvergunning wordt belast met de aanplakking op het goed, alsook op de bestaande of toekomstige toegangen tot het betrokken goed. De overwegingen benadrukken "dat de gemeentelijke websites daarentegen de voornaamste manier geworden zijn waarop gemeentelijke informatie geraadpleegd wordt".

II. Onderzoek

II.1. Voorafgaande opmerkingen

10. **Het op elkaar afstemmen van het ontwerp en artikel 185 van het BWRO met het gemeenschappelijk decreet en de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschap van 16 mei 2019 betreffende de bekendmaking.** De Autoriteit nodigt de aanvrager uit om de overeenstemming te verifiëren tussen zijn ontwerp en artikel 195 van het BWRO met betrekking tot de bepalingen van het gemeenschappelijk decreet en de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie van 16 mei 2019 over de bekendmaking van de administratie in de Brusselse instellingen. Afdeling II van Hoofdstuk II (actieve openbaarheid) van dit gemeenschappelijke decreet en ordonnantie voorzien in "Specifieke bepalingen betreffende informatie over het milieu en de ruimtelijke ordening"⁵. Er moet op worden toegezien dat de betrokken regelingen niet overbodig en/of tegenstrijdig zijn, maar het is niet de Autoriteit die dit zal onderzoeken.
11. **Persoonsgegevens en natuurlijke personen:** De Autoriteit herinnert eraan dat de AVG niet van toepassing is op de verwerking van gegevens betreffende rechtspersonen, aangezien dergelijke gegevens niet onder de definitie van persoonsgegevens vallen als omschreven in artikel 4.1) van de AVG. Gezien de soorten beslissingen waarop de voorgestelde bekendmakingsregel in ontwerp⁶ betrekking heeft en die waarschijnlijk zowel natuurlijke als rechtspersonen betreffen, benadrukt de Autoriteit dat het rechtstelsel voor de bescherming van persoonsgegevens slechts op een deel van de betrokken gegevens van toepassing is, met uitsluiting van gegevens over rechtspersonen met een eigen rechtspersoonlijkheid.
12. Het is evenmin a priori uitgesloten dat de betrokken beslissingen persoonsgegevens van andere natuurlijke personen dan de aanvrager onthullen (identiteit van een ambtenaar die het dossier zou

⁵ Zie hieronder, voetnoot 16

⁶ Zie voetnoot 7

hebben behandeld, identiteit van een deskundige natuurlijke persoon die een rapport zou hebben ingediend, enz.).

13. **Artikel 6 van het besluit van 25 april 2019 als gewijzigd door artikel 2 van het ontwerp.** In zijn adviesaanvraag heeft de aanvrager een geconsolideerde tekst verstrekt die de lezer in staat stelt artikel 6 van het besluit van 25 april 2019, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het ontwerp, te lezen (hierna "geconsolideerd artikel 6"). Dit geconsolideerd artikel 6 luidt als volgt

"§1. Onverminderd artikel 194/2 van het BWRO wordt elke beslissing, bedoeld in artikel 2 [7], gepubliceerd op de website van de gemeente(n) waar het project gelegen is en op wiens grondgebied het openbaar onderzoek plaatsgevonden heeft.

Bovendien plakt de aanvrager gedurende vijftien dagen een extra bekendmaking op het betreffende goed aan, op een plaats die vanaf de openbare weg zichtbaar is. Dit bericht wordt ook voor dezelfde duur aangebracht op bestaande en toekomstige toegangen tot het betrokken onroerend goed, gelegen op de grens van het onroerend goed en de openbare weg, of, wanneer het betrokken onroerend goed geen toegang heeft, op de muren en gevels die zich langs de openbare weg bevinden.

De overheid die haar beslissing betekent, voegt bij haar zending de in te vullen en conform het tweede lid aan te plakken bekendmaking.

⁷ Artikel 2 van het besluit van 25 april 2019 wordt als volgt omschreven:

"Dit hoofdstuk is van toepassing op de volgende beslissingen:

1° De beslissingen die het college van burgemeester en schepenen neemt inzake stedenbouwkundige vergunningen overeenkomstig artikel 156, §1 van het BWRO;

2° De beslissingen die het college van burgemeester en schepenen neemt inzake stedenbouwkundige attesten overeenkomstig artikel 200 van het BWRO;

3° De schorsing, door de gemachtigde ambtenaar, van de beslissingen zoals bedoeld in punt 1°, overeenkomstig artikel 161, §2 van het BWRO;

4° De schorsing, door de gemachtigde ambtenaar, van de beslissingen zoals bedoeld in punt 2°, overeenkomstig artikel 201 van het BWRO;

5° De beslissingen die de gemachtigde ambtenaar neemt inzake stedenbouwkundige vergunningen overeenkomstig de artikelen 178, §1 en 178/2 van het BWRO;

6° De beslissingen die de gemachtigde ambtenaar neemt inzake verkavelingsvergunningen overeenkomstig artikel 178, §1 van het BWRO;

7° De beslissingen die de gemachtigde ambtenaar neemt inzake stedenbouwkundige vergunningen voor schoolvoorzieningen, overeenkomstig artikel 197/13 van het BWRO;

8° De beslissingen die de gemachtigde ambtenaar neemt inzake stedenbouwkundige attesten overeenkomstig artikel 200 van het BWRO;

9° De annulering, door de Regering, van de beslissingen die bedoeld worden in punt 1°, overeenkomstig artikel 162 van het BWRO;

10° De annulering, door de Regering, van de beslissingen, bedoeld in punt 2°, overeenkomstig artikel 201 van het BWRO;

11° De beslissingen die de Regering neemt inzake de stedenbouwkundige vergunning en de verkavelingsvergunning, overeenkomstig artikel 188/3 van het BWRO;

12° De beslissingen die de Regering neemt inzake stedenbouwkundige vergunningen voor schoolvoorzieningen, overeenkomstig artikel 197/15, § 4 van het BWRO".

De bekendmaking die in het tweede lid bedoeld wordt, wordt opgesteld met een zwart lettertype van minstens 14 punten didot, op witte achtergrond en heeft het formaat DIN A3. Het wordt zo geplaatst dat het makkelijk leesbaar is, op 1,50 m hoogte, desnoods op een schutting of een paneel op een stok, en dient gedurende de hele aanplakingsperiode perfect zichtbaar en leesbaar te blijven.

§ 2. Deze mededeling bevat de volgende vermeldingen:

- 1° het voorwerp en de inhoud van de beslissing;
- 2° het adres en de openingsuren van het gemeentebestuur waar de beslissing ter inzage ligt;
- 3° de website waarop de beslissing geraadpleegd kan worden;
- 4° het adres van de overheid waar men verhaal kan indienen alsook de daarvoor geldende termijnen.

§ 3. De beslissing moet bij het gemeentebestuur geraadpleegd kunnen worden:

- 1° elke dag van opening voor het publiek tussen 09.00 en 12.00 uur;
- 2° ten minste één werkdag per week, eventueel op afspraak, 's avonds tot 20 uur behalve tussen 15 juli en 15 augustus.

§ 4. De publicatie, bedoeld in § 1, eerste lid, gebeurt door de bedoelde gemeente(n) binnen een termijn van tien dagen, te tellen vanaf:

- 1° de kennisgeving van de beslissing wanneer die wordt genomen door het college van burgemeester en schepenen;
- 2° de ontvangst, door het college van burgemeester en schepenen, van de beslissing in de andere gevallen;
- 3° het verstrijken van de termijn die aan de uitreikende overheid wordt opgelegd om kennis te geven van haar beslissing, wanneer het gebrek aan beslissing gelijkstaat met een beslissing van weigering.

De aanplakking, bedoeld in § 1, tweede lid, gebeurt door de aanvrager binnen een termijn van achttien dagen, te rekenen vanaf:

- 1° de ontvangst van de beslissing;
- 2° het verstrijken van de termijn, toegekend aan de vergunningverlenende overheid voor de betekening van haar beslissing, indien het uitblijven van beslissing geldt als weigeringsbeslissing".

14. **Benaderingswijze in dit advies van de drie soorten bekendmakingen.** Het ontwerp voert bijgevolg drie soorten bekendmakingen in: Een bekendmaking via internet (geconsolideerd artikel 6, §1, lid 1); een bekendmaking via aanplakking (geconsolideerd artikel 6, § 1, lid 2 en §2); en tot slot een bekendmaking via raadpleging ter plaats in de gemeente (geconsolideerd artikel 6, §3). Omdat het gaat over bekendmakingsmaatregelen, zullen de beschouwingen hierna deze drie gevallen tegelijk behandelen, via het geval van de bekendmaking van beslissingen via internet. De genoemde beginselen moeten door de aanvrager voor elk van de beoogde soorten bekendmakingen worden toegepast.

II.2. Analyse

15. **Transparantie- en legaliteitsbeginsel, en administratieve transparantie.** . Hoewel artikel 86 van de AVG⁸ de lidstaten enige speelruimte laat met betrekking tot de regels inzake administratieve transparantie, is de AVG niettemin daarop van toepassing en is het aan de lidstaten om de betrokken grondrechten met elkaar in overeenstemming te brengen. In dat verband zegt overweging 154 van de AVG het volgende:

"Deze verordening biedt de mogelijkheid om bij de toepassing daarvan rekening te houden met het beginsel recht van toegang van het publiek tot officiële documenten. De toegang van het publiek tot officiële documenten kan als een algemeen belang worden beschouwd. Persoonsgegevens in documenten die in het bezit zijn van een overheidsinstantie of overheidsorgaan, moeten door die instantie of dat orgaan kunnen worden vrijgegeven, indien in het Unierecht of het lidstatelijke recht dat op de overheidsinstantie of het overheidsorgaan van toepassing is, in de vrijgave van die gegevens wordt voorzien. Die wetgeving moet de toegang van het publiek tot officiële documenten en het hergebruik van overheidsinformatie verzoenen met het recht op bescherming van persoonsgegevens, en mag derhalve voorzien in de noodzakelijke afstemming op het recht op de bescherming van persoonsgegevens krachtens deze verordening".

16. Overeenkomstig artikel 6.3 van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van EVRM, moet een norm die kracht van wet heeft op het gebied van administratieve transparantie⁹ ook de essentiële kenmerken bepalen van de voorgestelde verwerking van de gegevens

⁸ "Persoonsgegevens in officiële documenten die voor de uitvoering van een taak van algemeen belang in het bezit zijn van een overheidsinstantie, een overheidsorgaan of een particulier orgaan, mogen door de instantie of het orgaan in kwestie worden bekendgemaakt in overeenstemming met het Unierecht of het lidstatelijke recht dat op de overheidsinstantie of het orgaan van toepassing is, teneinde het recht van toegang van het publiek tot officiële documenten in overeenstemming te brengen met het recht op bescherming van persoonsgegevens uit hoofde van deze verordening".

⁹ In juridische zaken bepaalt artikel 149 van de Belgische Grondwet bovendien: Elk vonnis is met redenen omkleed. Het wordt openbaar bekendgemaakt op de wijze bepaald door de wet. In strafzaken wordt het beschikkend gedeelte uitgesproken in openbare terechtzitting.

die aan het publiek beschikbaar moeten worden gesteld. Wanneer de verwerking van gegevens een ernstige inmenging vormt op de rechten en vrijheden van de betrokkenen, wat het geval kan zijn wanneer wordt overwogen om persoonsgegevens vrij toegankelijk te maken voor een onbepaald publiek¹⁰, met name via het internet - aangezien controle over de gegevensstroom in de praktijk illusoir is zodra de gegevens beschikbaar zijn¹¹ - of met andere middelen, moet de wetgever de volgende essentiële elementen vaststellen: het precieze doeleinde of doeleinden¹² waarvan bij lezing al kan worden opgemerkt waarvoor de gegevensverwerking zal worden uitgevoerd, de identiteit van de verantwoordelijke(n) voor de verwerking, het soort gegevens dat nodig is om dit/deze doeleinde(n) te bereiken, de periode waarin de gegevens moeten worden opgeslagen¹³, de categorieën van betrokkenen wier gegevens zullen worden verwerkt, de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten bedoeld in de artikelen 5, 12 tot en met 22 en 34 van de AVG, en ten slotte het publiek dat bij de ingevoerde transparantiemaatregel betrokken is en dat, indien dit publiek niet a priori kan worden geïdentificeerd, kan worden afgebakend op basis van het/de doeleinde(n)n van de verwerking.

17. De Autoriteit merkt voorts op dat zij, naast de specifieke rol die het vaststellen van het doeleinde zal spelen bij het bepalen van het publiek waarop de bekendmaking betrekking heeft, ook een bepalend element zal zijn bij de analyse van de verdere verwerking door de internetgebruikers die op grond van artikel 6. 4. van de AVG is toegestaan. Een duidelijk en nauwkeurig doel is des te belangrijker wanneer het betrokken publiek bestaat uit internetgebruikers, d.w.z. een wereldwijd publiek wat betreft zijn locatie (Europees of niet), onbepaald wat betreft zijn aantal en kwaliteit (bonafide, professioneel, kwaadwillig, familie, winstbejag, al dan niet talrijk, etc.) en anoniem (zonder specifieke maatregelen in te voeren). Dat wil zeggen, een publiek dat praktisch onzichtbaar is voor de overheid die aan de bron van de betreffende bekendmaking staat en waarvan individuen alle soorten belangen en doeleinden nastreven, ook potentieel kwaadaardige. Een te open doeleinde, dat weliswaar een maximale administratieve transparantie garandeert, zou verder kunnen gaan dan het oorspronkelijke doel dat de wetgever nastreeft en tegelijkertijd de mogelijkheid bieden om ongewenst, gegevens verder te verwerken en rechtsonzekerheid te creëren, wat uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke zou zijn, en in dit geval met name de Brusselse gemeenten¹⁴.
18. **Betrokken publiek en doeleinde.** Wat het doeleinde en het betrokken publiek betreft, kan een regel die enkel bepaalt dat persoonsgegevens aan het publiek beschikbaar moeten worden gesteld, in beginsel niet de enige basis zijn voor het vrij beschikbaar stellen van deze gegevens via internet aan

¹⁰ Over de kenmerken van dit publiek, zie lager, overweging 17.

¹¹ De Autoriteit benadrukt ook dat de verwerkingsverantwoordelijke die persoonsgegevens heeft bekendgemaakt die hij krachtens artikel 17, § 1, van de AVG moet wissen, moeilijkheden zal ondervinden wanneer hij artikel 17, § 2, van de AVG ten uitvoer moet leggen.

¹² Zie artikel 6.3 van de AVG.

¹³ Het Grondwettelijk Hof heeft erkend dat "de wetgever (...) de bewaring van persoonsgegevens en de duur van die bewaring op een algemene wijze (vermocht) te regelen", Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B.23.

¹⁴ Zie hierna, overwegingen 32-35.

het niet nader gespecificeerde publiek van internetgebruikers¹⁵, ongeacht het recht of de belangen van deze gebruikers om toegang te krijgen tot de betrokken gegevens en dus ongeacht het belang van de bekendmaking van dit gegeven.

19. Op basis van de analyse van het beoogde normatieve kader zal het publiek dat bij de transparantiemaatregel betrokken is in beginsel worden afgebakend (ook al is het potentieel zeer ruim) ten aanzien van het doel van de verwerking van de betrokken bekendmaking, en zal het in het algemeen niet systematisch de groep van internetgebruikers zijn. Afhankelijk van dit doeleinde, zullen de bekendmakingsmaatregelen al naargelang het geval, een al dan niet striktere parametrisering vereisen met betrekking tot het verstrekken van alle of een deel van de betrokken persoonsgegevens: sommige gegevens zouden rechtstreeks en vrij online toegankelijk kunnen zijn, andere zouden gepseudonimiseerd of gemaskeerd¹⁶ moeten worden, en weer andere zouden alleen onder aanvullende voorwaarden toegankelijk kunnen zijn.
20. Met andere woorden, het evenwicht dat moet worden gewaarborgd tussen het recht op privacy en gegevensbescherming van de betrokkenen enerzijds en het algemeen belang en het recht op informatie anderzijds, kan, afhankelijk van de situatie, een analyse per geval vereisen, waarvoor dus een (of meer) filter(s) met een variërende granulariteit in de toegang tot informatie nodig zal zijn¹⁷. Dit sluit niet uit dat de wetgever zelf kan bepalen dat persoonsgegevens vrij toegankelijk moeten zijn

¹⁵ Zie overweging 17 betreffende de kenmerken van dit publiek.

¹⁶ Zie bijvoorbeeld artikel 12 van het gezamenlijke decreet en ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschap van 16 mei 2019 over de publiciteit van de administratie in de Brusselse instellingen.

"De bevoegde bestuurlijke overheden maken de stedenbouwkundige vergunningen, de verkavelingsvergunningen en de wijzigingen ervan die waren onderworpen aan een milieueffectenrapport of aan een effectenstudie, binnen de tien werkdagen na de uitreiking ervan openbaar in de rubriek "transparantie" van hun website. Dit rapport of deze studie wordt eveneens openbaar gemaakt. Wanneer de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag onderworpen was aan speciale regelen van openbaarmaking, moeten ook de samenvattende plannen openbaargemaakt worden.

Los van het feit of een milieueffectenrapport of een effectenstudie werd opgemaakt, maken de bevoegde bestuurlijke overheden binnen dezelfde termijn de stedenbouwkundige vergunningen, de verkavelingsvergunningen en de wijzigingen ervan openbaar wanneer zij belangrijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu of voor de ruimtelijke ordening.

Wanneer de in de leden 1 en 2 bedoelde documenten gegevens bevatten over het privéleven, gegevens die het voorwerp uitmaken van een intellectueel eigendomsrecht of gegevens waarvan de openbaarmaking een ernstig gevaar zou betekenen voor de openbare veiligheid, vergewist *de bestuurlijke overheid zich ervan of deze gegevens uit het document zijn weggelaten voordat ze het openbaar maakt.*" (cursief toegevoegd door de Autoriteit).

Een dergelijke bepaling is echter te beperkend omdat zij verwijst naar het begrip "elementen met betrekking tot het privéleven" in plaats van naar de begrippen "persoonsgegevens" en "bescherming van persoonsgegevens" (zie bovendien artikel 2, lid 3, van het gemeenschappelijk decreet en de verordening). Voor meer informatie hierover, zie het advies van de Autoriteit 77/2020 van 24 augustus 2020, overweging 42.

¹⁷ Ter illustratie, met betrekking tot de raadpleging van (toegang tot) persoonsgegevens, in het kader van de passieve bekendmaking (op verzoek) van de administratie, bestaan er uitzonderingen op de transparantie om de bescherming van de rechten en vrijheden van de betrokkenen te waarborgen (zie bijvoorbeeld artikel 6, § 1, 2°, en § 2, 1°, van de wet van 11 juli 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en artikel 4, 1°. b) van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie). Over de mogelijke noodzaak van het ter beschikking stellen van persoonsgegevens te rechtvaardigen, zie bijvoorbeeld het HvJEU (Gr. Ka.), arrest van 29 juni 2010 (THE BAVARIAN LAGER), z. C-28/08. Zie bijvoorbeeld artikel 17 van het gezamenlijke decreet en ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschap van 16 mei 2019 over de publiciteit van de administratie in de Brusselse instellingen. Passieve bekendmaking vereist in principe ook dat de aanvrager zich identificeert (zie bijvoorbeeld artikel 18, § 2 van het gemeenschappelijk decreet en de ordonnantie).

voor het grote publiek van internetgebruikers, zonder aanvullende voorwaarden¹⁸. Tussen deze twee situaties - geval-per-geval-studie van de aanvragen en vrije toegang via het internet - kunnen verschillende subgevallen bestaan om meer of minder bekendmaking te geven aan de betrokken gegevens, onder bijkomende voorwaarden (toegang tot de gegevens ter plaatse¹⁹; online toegang met identificatie - met of zonder elektronische identiteitskaart; online toegang via een portaal (IRISbox ?). via identificatie²⁰en/of aantonen van een bijzonder belang dat voortvloeit uit de kwaliteit en/of het doel dat de aanvrager nastreeft; verzoek om toestemming van de aanvrager tijdens de aanvraagprocedure om, in voorkomend geval, onvoorwaardelijke bekendmaking van de gegevens, enz. toe te staan, en rekening houdend met de technische en organisatorische maatregelen die de raadpleging ervan zullen regelen (niet-indexering door de zoekmachines; formaat van de ter beschikking gestelde beslissingen; logging van de aanmeldingen; enz.).

21. Deze nuanceringsen zullen worden afgezwakt naargelang de drie bekendmakingsgevallen dat het ontwerp beoogt²¹.
22. In deze context is het zo dat deze regels altijd de regels voor een ruimere toegang tot overheidsdocumenten onverlet laten, die overigens, indien noodzakelijk ook van toepassing zullen zijn, gezien het gaat om het Brussels recht, op het gemeenschappelijk decreet en ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie van 16 mei 2019, met betrekking tot de bekendmaking van de administratie in de instellingen van Brussel.
23. In de huidige staat van het ontwerp dat voor advies voorligt, bepaalt artikel 195 van het BWRO het doeleinde niet van de bekendmakingsregels dat het delegeert aan de Koning. In het licht van bovenstaande overwegingen moet het doel of de doelen die met deze bepaling worden nagestreefd,

¹⁸ Zonder rekening te houden met de analyse van deze regels ten aanzien van de AVG, zie bijvoorbeeld: inzake de merken, de artikelen 111 en volgende van de Verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 over het Europees uniemeerke en <https://euiipo.europa.eu/ohimportal/en/search-availability> ; en op economisch vlak, artikel III.31 van het Wetboek van Economisch Recht betreffende de Kruispuntbank der Ondernemingen.

¹⁹ De concrete modaliteiten voor de toegang tot de betrokken informatie kunnen dus van invloed zijn op het evenwicht tussen de betrokken rechten, vrijheden en belangen. Het feit dat men zich naar het gemeentebestuur moet begeven en de interne procedure voor de toegang tot het betrokken document moet volgen (en eventueel een kopie moet maken), beperkt de toegankelijkheid van de informatie. Dit in tegenstelling tot een situatie waarin gegevens vrij toegankelijk zijn op het internet en door middel van geautomatiseerde processen kunnen worden geëxtraheerd voor verder hergebruik. Deze praktische rem op de toegankelijkheid van informatie, die bijdraagt aan de gegevensbescherming, in het oude concept van gegevensbescherming in de Amerikaanse jurisprudentie van « *practical obscurity* » (zie de beslissing van het Hoog Gerechtshof van de Verenigde Staten, DOJ v. Reporters Comm. for Free Press, 489 U.S. 749 (1989)), beschikbaar op <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/489/749/>, laatst geraadpleegd op 5 oktober 2020.

²⁰ Er mee rekening houdend dat er altijd een goed evenwicht moet worden gevonden tussen de betrokken rechten en vrijheden en dat de identificatie van personen die de gepubliceerde gegevens willen raadplegen, onevenredig kan blijken te zijn (wanneer zij bijvoorbeeld gepseudonimiseerd zijn, zie hieronder voetnoot 25 en overweging 30) Zie ook de Aanbeveling 01/2019 van de Autoriteit van 6 februari 2019 met betrekking tot het opleggen van de verplichte aanmaak van een gebruikersaccount bij Microsoft voor het raadplegen van toepassingen van overheidsdiensten.

²¹ Zie hoger, overweging 14

echter expliciet worden vermeld, aangezien het hier gaat om het beschikbaar stellen van gegevens aan het publiek via het internet, hetgeen des te belangrijker is.

24. Bovendien, hoewel lid 2 van artikel 195 van het BWRO geacht wordt artikel 9, § 1 van Richtlijn nr. 2011/92²² om te zetten; lijkt het echter te streven naar een bredere bekendmaking dan die welke in deze bepaling is vastgelegd. Artikel 2 van het besluit van 25 april 2019 verwijst naar een reeks beslissingen die niet a priori beperkt zijn tot de gevallen bedoeld in de richtlijn 2011/92. Hierover bevestigd, antwoordde de aanvrager het volgende:

"Artikel 9 van Richtlijn 2011/92 is inderdaad beperkt tot beslissingen die in het kader van het ontwerp worden genomen en die gevolgen hebben voor het milieu.

In het kader van de omzetting van de richtlijn heeft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beslist om strenger te zijn dan de richtlijn en om deze verplichting uit te breiden tot alle bouwvergunningbeslissingen die worden genomen in toepassing van de bepalingen van het BWRO".

25. In een dergelijk geval, namelijk die van artikel 195 van het BWRO met een ruimer toepassingsgebied dan artikel 9, § 1 van richtlijn nr. 2011/92, werd de aanvrager gevraagd welk doel met deze ruimer opgezette publiciteit wordt nagestreefd. De adviesaanvraag beoogt: "het publiek te informeren over *bepaalde beslissingen die gevolgen kunnen hebben voor hun leefomgeving*" (cursief toegevoegd door de Autoriteit), en in de overwegingen van het ontwerp wordt verwezen naar de doelstelling "om de transparantie bij de afgifte van vergunningen te vergroten en het recht op informatie voor het *betrokken publiek*²³ te waarborgen" (cursief toegevoegd door de Autoriteit). Uit deze elementen volgt dat niet elke internetgebruiker noodzakelijkerwijs betrokken is bij de desbetreffende bekendmakingsmaatregelen.

26. De aanvrager verduidelijkt hierover dit:

"De parlementaire werkzaamheden in verband met de ordonnantie van 30 november 2017, die betrekking hebben op artikel 195 van het BWRO, beperken zich tot de vermelding dat het gaat om de omzetting van de richtlijn. Zij geven dus niet aan waarom deze vereiste wordt uitgebreid tot andere beslissingen.

²² Zie hoger, overweging 3

²³ Ter informatie, "het betrokken publiek" is een begrip dat gedefinieerd wordt in artikel 1, 2, e) van de Richtlijn 2011/92 als "het publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures. Voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gou-vernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten en voldoen aan de eisen van nationaal recht, geacht belanghebbende te zijn".

Wat de bepaling van het doeleinde betreft, moet worden verwezen naar de inleiding van Richtlijn 2014/52 (die aan de oorsprong ligt van de wijziging van artikel 9 van Richtlijn 2011/92) ?

Overweging 18 verduidelijkt het volgende:

« Ter verbetering van de toegang voor het publiek tot informatie en de transparantie moet de actuele milieu-informatie met betrekking tot de tenuitvoerlegging van deze richtlijn ook in een elektronisch formaat beschikbaar zijn. De lidstaten moeten derhalve ten minste een centraal portaal of toegangspunten instellen, op het juiste bestuursniveau, via welke het publiek op eenvoudige en doeltreffende wijze toegang heeft tot die informatie. »

Overweging 34 vermeldt eveneens het volgende:

« Teneinde de transparantie en verantwoording te waarborgen dienen bevoegde instanties te worden verplicht hun besluit om voor een project een vergunning te verlenen te motiveren en aan te tonen dat zij rekening hebben gehouden met de gehouden raadplegingen en de verzamelde informatie ».

Voor het overige moet er ook aan herinnerd worden dat de bekendmaking de grootst mogelijke transparantie wil garanderen in het kader van mogelijke beroepen bij de Raad van State, zelfs voor beslissingen die geen invloed hebben op de leefomgeving".

27. Op basis van bovengenoemde en onderstaande elementen en, in voorkomend geval, andere door de aanvrager genoemde elementen, wordt de aanvrager verzocht de doeleinden nader te omschrijven van de bekendmaking als bedoeld in artikel 195 van het BWRO overeenkomstig de betrokken besluiten en ontwerpen (ongeacht of deze al dan niet leiden tot de toepassing van Richtlijn 2011/92/EG). De Autoriteit ziet op basis van het dossier drie elementen van doeleinde(n):

- informatie voor het publiek waarvan de leefomgeving wordt beïnvloed door de betrokken beslissing (dat al dan niet onder Richtlijn 2011/92/EG valt) (buurt? ; wijk?; gemeente ? ; streek? ; land? ; etc);
- informatie voor het publiek dat belang heeft om stappen te ondernemen bij de Raad van State in het kader van de bedoelde beslissing;
- informatie aan het publiek dat er belang bij heeft de besluitvormingspraktijk van de betrokken overheid te kennen.

28. Afhankelijk van de doeleinden is het dan aan de aanvrager om te bepalen of alle of een deel van de betrokken persoonsgegevens toegankelijk zijn voor het relevante publiek, en onder welke

voorwaarden. In dit verband ziet de Autoriteit geen enkele reden waarom alle betrokken administratieve beslissingen *in extenso* systematisch, vrij en dus zonder enige beperking, via internet toegankelijk zouden moeten zijn.

29. **Categorieën verwerkte gegevens.** Noch in artikel 195 van het BWRO, noch in het ontwerp worden de categorieën van persoonsgegevens genoemd die onder de beoogde bekendmakingsmaatregel moeten vallen. Uit deze teksten blijkt duidelijk dat het gaat om alle persoonsgegevens die voortvloeien uit de beslissingen die openbaar moeten worden gemaakt²⁴, d.w.z. in beginsel (uiteraard naast de beslissing als zodanig over de inhoud - verleende vergunning, geweigerde vergunning, enz.), de identificatie- en contactgegevens van de betrokken aanvrager en de aard van zijn project. Op de vraag hiernaar heeft de aanvrager dit punt bevestigd.
30. Rekening houdend met het doel van de bekendmakingsmaatregelen, zoals zojuist in herinnering is gebracht, is het aan de aanvrager om te bepalen welke gegevens aan welk publiek beschikbaar zullen worden gesteld, zo nodig gepseudonimiseerd of zelfs anoniem gemaakt, overeenkomstig het in artikel 5,1, c), van de AVG vastgelegde beginsel dat de gegevens tot een minimum moeten worden beperkt. Zo ziet de Autoriteit bijvoorbeeld niet in waarom in dit verband alle identificatie- en contactgegevens van de aanvrager systematisch en dus zonder enige beperking volledig in extenso via internet toegankelijk zouden moeten zijn.
31. Bijvoorbeeld, het publiek dat er belang bij heeft de besluitvormingspraktijk van de betrokken instantie te kennen (een advocaat in stedenbouwkundig recht, een onderzoeker, een milieuvereniging, etc.) is over het algemeen niet a priori geïnteresseerd in het kennen van deze identificatie- en contactgegevens die wat hen betreft, zullen moeten worden verwijderd (wat niet uitsluit dat de unieke referentie van de beslissing a priori wordt gehandhaafd²⁵). Omgekeerd moet een buurman of bewoner wiens leefomgeving door de beslissing wordt beïnvloed, op zijn minst, en als eerste stap, de precieze locatie van het project kunnen kennen.
32. **Verwerkingsverantwoordelijke.** Noch het BWRO, noch het ontwerp identificeert wie de verwerkingsverantwoordelijke is voor de ingevoerde bekendmakingsmaatregel. Aangaande dit begrip²⁶, kon de Autoriteit er al aan herinneren dat dit begrip vanuit een feitelijk perspectief moet worden benaderd. Het is derhalve noodzakelijk de entiteit of entiteiten aan te wijzen die in feite het

²⁴ Zie hoger, voetnoot 7.

²⁵ In een dergelijk geval blijven de meegedeelde gegevens van persoonlijke aard, maar zijn ze zo gepseudonimiseerd dat de mededeling ervan aan het publiek a priori aanvaardbaar is. Artikel 4, 5) AVG omschrijft "pseudonimisering" als "het verwerken van persoonsgegevens op zodanige wijze dat de persoonsgegevens niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld zonder dat er aanvullende gegevens worden gebruikt, mits deze aanvullende gegevens apart worden bewaard en technisch en organisatorische maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de persoonsgegevens niet aan een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon worden gekoppeld".

²⁶ Zie artikel 4, 7) van de AVG.

doel van de verwerking nastreven en de controle erover uitoefenen. In de overheidssector is de verwerkingsverantwoordelijke gewoonlijk het orgaan dat belast is met de openbare dienstverleningstaak waarvoor de gegevensverwerking is opgezet.

33. Overigens is de bedoeling van een brede definitie van het concept verwerkingsverantwoordelijke²⁷ een efficiënte en volledige bescherming te verzekeren van de betrokkenen²⁸. Afhankelijk van de feiten kan een gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijkheid meerdere actoren binden, waarbij de betrokkene zijn of haar rechten ten opzichte van en tegen elk van hen kan uitoefenen²⁹. Dit gezegd zijnde, « het bestaan van een gezamenlijke verantwoordelijkheid uit zich niet noodzakelijkerwijs in een gelijkwaardige verantwoordelijkheid [... en] deze actoren kunnen juist in verschillende stadia en in verschillende mate bij deze verwerking betrokken zijn, zodat het niveau van verantwoordelijkheid van elk van hen moet worden beoordeeld in het licht van alle relevante omstandigheden van het geval"³⁰. Het is «in het kader van zijn verantwoordelijkheden, zijn bevoegdheden en zijn mogelijkheden» dat de medeverantwoordelijke zal waken over de conformiteit van zijn activiteit met de regels inzake gegevensbescherming³¹.
34. In het onderhavige geval, wat betreft de beslissingen die via internet zijn gepubliceerd, leiden zowel het dispositief van het ontwerp, dat verwijst naar "de website van de gemeente (of gemeenten) op het grondgebied waarvan het project is gelegen of op het grondgebied waarover het openbaar onderzoek is gehouden", als de overwegingen van het ontwerp tot de conclusie, dat de verwerkingsverantwoordelijke de betrokken gemeente zal zijn, die krachtens het ontwerp gebonden is aan een transparantieplichting³². Meer in het algemeen, om de terminologie van artikel 195 van het BWRO te gebruiken en gezien de diversiteit van de betrokken besluiten, is het de betrokken "vergunnende overheid" die de verwerkingsverantwoordelijke blijkt te zijn. Indien de aanvrager van plan is om op lange termijn een andere instelling in te schakelen om de bekendmaking op het gebied van de stadsplanning te centraliseren en de taak van de gemeenten die hij wil verlichten te vergemakkelijken, zou een dergelijke andere instelling een gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke

²⁷ De begrippen verwerkingsverantwoordelijke en verwerker zijn gedefinieerd in artikelen 4, 7) en 8) van de AVG. Lees eveneens het Advies G29, nr. 1/2010 over de begrippen "voor de verwerking verantwoordelijke" en "verwerker", (WP169), 16 februari 2010.

²⁸ EHvJ, (Gr. Kam.), 13 mei 2014 (GOOGLE SPAIN SL, GOOGLE INC. v/ AEPD), aff. C-132/12, punt 34. EHvJ, (Gr. Kam. , 5 juni 2018 (UNABHÄNGIGES LANDESZENTRUM FÜR DATENSCHUTZ SCHLESWIG-HOLSTEIM v/ Wirtschaftsakademie SCHLESWIG-HOLSTEIN GMBH), aff. C-210/16, punt 28.

²⁹ Artikel 26, 3., AVG.

³⁰ EHvJ, (Gr. Kam. , 5 juni 2018 (UNABHÄNGIGES LANDESZENTRUM FÜR DATENSCHUTZ SCHLESWIG-HOLSTEIM v/ WIRTSCHAFTSAKADÉMIE SCHLESWIG-HOLSTEIN GMBH), aff. C-210/16, punt 16. Lees eveneens het Advies G29, 1/2010 over de begrippen "voor de verwerking verantwoordelijke" en "verwerker", 16 februari 2010, p. 20. Nb : zie recentelijk de EDPB-richtsnoeren, onderworpen aan openbare raadpleging, die beschikbaar zijn op :https://edpb.europa.eu/our-work-tools/public-consultations-art-704/2020/guidelines-072020-concepts-controller-and-processor_nl, laatst geconsulteerd op 5 oktober 2020.

³¹ EHvJ, (Gr. Kam.), 13 mei 2014 (GOOGLE SPAIN SL, GOOGLE INC. v/ AEPD), aff. C-132/12, overweging 38.

³² Artikel 6.1.c) van de AVG.

kunnen zijn en zou het ontwerp de verantwoordelijkheden tussen de betrokken instellingen kunnen verdelen³³.

35. Wat betreft enerzijds de bekendmaking door middel van een aangeplakt bericht (dat de aanvrager op verschillende plaatsen moet plaatsen) en op voorwaarde dat de auteur van het ontwerp na afloop van de hierboven beschreven analyse persoonsgegevens over de aanvrager wil verstrekken, en anderzijds de raadpleging ter plaatse bij de plaatselijke gemeente³⁴, is het in principe de bevoegde gemeente die verantwoordelijk is voor de verwerking.
36. **De opslagperiode van de gegevens.** De Autoriteit gaat ervan uit dat de duur van de gegevensopslag, d.w.z. de gegevens in de beslissingen die openbaar moeten worden gemaakt³⁵, wordt geregeld door andere regels (BWRO of andere) die overigens van toepassing zijn op de autoriteiten die deze beslissingen uitvoeren. Als dit niet het geval is, zou het probleem dat daaruit voortvloeit, worden veroorzaakt door een mogelijke lacune in deze andere regels, in plaats van door een lacune in het huidige ontwerp dat niet a priori gericht is op het vaststellen van andere opslagtermijnen dan die welke zijn voorzien voor de desbetreffende besluitvormingsprocessen. Het is echter aan de aanvrager om dit aspect te beoordelen.
37. **Beperkingen op de rechten van de betrokkenen.** De Autoriteit merkt op dat noch het BWRO, noch het ontwerp voorzien in enige beperking van de verplichtingen en/of rechten als bedoeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 van de AVG.

OM DIE REDENEN,

is de Autoriteit van mening binnen de grenzen van haar analyse die onder meer betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens (overwegingen 10-14) en rekening houdend met het transparantie- en legaliteitsbeginsel in het kader van de terbeschikkingstelling van persoonsgegevens aan het publiek, met name via internet (overwegingen 15-17),

- 1.** Dat er moet worden nagegaan of het ontwerp (en artikel 195 van BWRO) in overeenstemming is met de bepalingen van het gemeenschappelijk decreet en de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie van 16 mei 2019 betreffende de bekendmaking van de administratie in de Brusselse instellingen (**overweging 10**).

³³ Zie over dit onderwerp artikel 26.1 van de AVG.

³⁴ Zie hoger, overweging **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden..**

³⁵ Zie hoger, voetnoot 7.

2. Dat een norm die kracht van wet heeft (artikel 195 van het BWRO bijvoorbeeld) expliciet de doeleinden moet bepalen die de soorten bekendmakingsmaatregelen in het ontwerp motiveren, evenals het publiek waarop deze maatregelen betrekking hebben, en deze maatregelen moeten duidelijk uit deze doeleinden blijken of moeten expliciet als zodanig zijn afgebakend (**overwegingen 18-27**).

3. Dat op basis van deze doeleinden een norm die kracht van wet heeft (bijvoorbeeld artikel 195 van het BWRO), ook al is dit op algemene wijze en dus aangevuld met het ontwerp voor de niet-essentiële onderdelen ervan, moet bepalen of alle of een deel van de betrokken persoonsgegevens toegankelijk zijn voor het betrokken publiek, en onder welke voorwaarden (gepseudonimiseerd, door middel van identificatie, enz.) (**overwegingen 19-20 en 28-31**).

4. Dat in een norm die kracht van wet heeft (bijvoorbeeld artikel 195 van het BWRO) de verwerkingsverantwoordelijke moet worden geïdentificeerd, d.w.z. in principe op basis van het ontwerp en het huidige artikel 195 van het BWRO, de vergunnende overheid (bijvoorbeeld de betrokken gemeente) (**overwegingen 32-35**).

5. Dat de opslagperiode voor de gegevens is opgenomen in een andere tekst die kracht van wet heeft en de besluitvormingsprocessen regelt die leiden tot de beslissingen tot bekendmaking krachtens artikel 195 van het BWRO en het ontwerp (**overweging 36**), en dat het niet de bedoeling is de in de artikelen 5, 12 tot en met 22 en 34 van de AVG bedoelde verplichtingen en/of rechten te beperken (**overweging 37**).

(get.) Alexandra Jaspar
Directeur van het Kenniscentrum